

[Himmelstrup.]

nen sat saa mange Lapper paa den hidtidige Toldlov, væsentlig igennem de sidste 10 Aars Toldændringer, at det maaske var vanskeligt endog for Administrationen selv at hitte Rede i den længere, og derfor var denne nye Systematik nødvendig, altsaa væsentlig for Toldadministrationens Skyld.

Med Hensyn til de enkelte Satser skal jeg ikke sige mange Ord; jeg følger i den Henseende den ærede socialdemokratiske Ordfører. Jeg vil dog gerne sige i al Almindelighed, at den Udjævning, som den højtærede Finansminister har tilsigtet mellem de forskellige Grupper af Varer, det her drejer sig om, Silken, Ulden, Cellulden og Bomulden, forekommer mig i det hele og store at være foretaget paa et højt Niveau. Det er i hvert Tilfælde med Beklagelse, vi for vort Vedkommende ser, at saa mange Toldsatser er blevet forhøjet. Se nu for Eksempel — det falder ganske vist lidt udenfor — en Sats som Satsen for Linoleum under 166—3, der tidligere har været vistnok 19 Øre pr. kg, den hæver man nu op til 70 Øre; det er dog en overordentlig betydelig Forhøjelse. I og for sig forekommer det os ogsaa beklageligt, at det virkelige har været nødvendigt, at Satsen paa almindeligt Strikkegarn af Uld, som jo anvendes i meget stort Omfang i de senere Aar, fremtidig — i det Omfang, hvori det overhovedet vil kunne skaffes til Veje til Brug ved Strikning i Hjemmene — forhøjes fra 16 til ikke mindre end 40 Øre. Det samme er Tilfældet for Strikkegarnet af Bomuld, og det samme Forhold gør sig i øvrigt gældende, om end i mindre Grad, for disse Garnet til Vævebrug. Ogsaa de almindelige grove Metervarer af Uld forhøjes med 50 pCt. fra 80 Øre pr. kg til 120 Øre pr. kg, hvilket jo er en meget betydelig Forhøjelse. Den højtærede Minister har ganske vist under de Forhandlinger, vi har haft i Toldudvalget — det skal indrømmes — gjort betydelige Indrømmelser paa en Række Omraader med Hensyn til Satsernes Størrelse. Jeg føler mig overbevist om, at Ministeren selv var paa det rene med, at de Satser, hvorfra han startede, laa for højt.

Vi kan altsaa være tilfredse med, at de meget høje Satser paa Varer af de syntetiske Spindestoffer paa alle Stadier helt fra Raastoffer og op til Færdigvarer reduceres ved det foreliggende Forslag, selv om vi er af den Opfattelse, at de kunde være blevet reduceret yderligere, at man kunde have foretaget Udjævningen paa et lavere Niveau, end det er sket gennem dette

Lovforslag. Vi forstaaer, at den højtærede Ministers Beslutning om at lægge sig fast paa det Niveau, som Forslaget giver Udtryk for, i Virkeligheden bundet i to Hensyn, nemlig et beskyttelsesmæssigt Hensyn og et finansielt Hensyn, og det til Trods for at de Beløb, hvorom det drejer sig, de Beløb, som Statskassen skulde afgive, for at Satserne kunde sænkes yderligere, i Virkeligheden er meget smaa; de spiller ikke nogen nævneværdig Rolle i Sammenligning med de Beløb, som den højtærede Finansminister i øvrigt opererer med i sin Virksomhed. Det er ikke mange Dage siden, den højtærede Finansminister fra denne Plads sagde, at han ventede, at Resultatet af Indkomst- og Formueskatten for indeværende Finansaar vilde give noget over de 40 Mill. Kr. mere, end han nedskrev den med i Juni Maaned. Det vil vel sige saa meget som, at den højtærede Finansminister venter, at han skal faa et halvt Hundrede Millioner Kroner mere paa Indkomst- og Formueskatten, end han har budgetteret. Han føjede samtidig til, at han ogsaa mente, at Omsætningsskatten vilde give betydeligt mere, end der er regnet med. Og han føjede endvidere til: Jeg venter ogsaa, at en hel Del af Forbrugsafgifterne vil give betydeligt mere, end der er regnet med. Men se, alt dette vil jo sige, at den højtærede Finansminister i Virkeligheden regner med, at han i indeværende Finansaar maaske kan faa i Indtægt af Skatter og Afgifter, skal vi sige 80—90 Mill. Kr., maaske endda mere, ud over hvad han har budgetteret paa Finansloven for 1940—41. Hvad Rolle spillede det saa, om han paa det Omraade her skulde afgive nogle ganske faa Millioner Kroner, hvorved han efter min Opfattelse kunde have skabt en mere rationel Løsning af det foreliggende Spørgsmaal end den, der her tilvejebringes?

Om de øvrige Paragraffer i Forslaget skal jeg heller ikke gøre mange Bemærkninger, men jeg vil dog gerne sige et Par Ord om Forslagets § 5, hvori der gives Finansministeren Bemyndigelse til at fastsætte en indenlandsk Afgift for Produktionen af Kunstsilkegarn, hvis en saadan Produktion skulde blive optaget her i Landet. Der er her Tale om en Bemyndigelse til Finansministeren med Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg. Nu kan man maaske strides om, hvorvidt en saadan Fremgangsmaade er helt forenelig med Grundlovens § 46 om, at Skatter skal paalægges ved Lov, men det er muligt, at man kan se bort fra dette. Jeg maa erkende, at jeg vilde have ønsket, at den højt-